
Inleiding op de Efezebrief

De brief aan Efeze

De brief aan Efeze is, samen met een aantal andere brieven, geschreven door Paulus tijdens zijn eerste gevangenschap in Rome, zes tot acht jaar voor zijn dood (60-62 na Chr.). *Er zijn aanwijzingen dat Paulus na deze gevangenschap nog een kleine poos vrij is geweest, maar daarna opnieuw gevangen is gezet. Die laatste gevangenschap liep uit op zijn dood (2Tim.4:6-8).*

Ondanks de naam waaronder wij deze brief kennen – de brief aan Efeze – is het goed mogelijk dat deze brief niet specifiek aan de christenen in deze stad gericht was. In sommige oude handschriften ontbreekt namelijk de vermelding ‘in Efeze’ (1:1) en ook gaat de brief niet in op specifieke problemen in deze stad. Mogelijk is deze brief daarom een rondzendbrief voor meerdere gemeenten in Klein-Azië, die uiteindelijk de naam heeft gekregen van de grootste stad in de streek: Efeze.

Waarschijnlijk is de brief ‘aan Efeze’ in de zelfde tijd ontstaan als de brief aan Kolosse. Deze twee brieven kunnen gerust ‘spiegelbrieven’ worden genoemd. Ze hebben een grote overeenkomst qua boodschap en structuur. Daarbij zijn er ook accentverschillen.

Sommigen houden de brief ‘aan Efeze’ voor de brief aan Laodicea. Paulus zegt namelijk in Kol.4:16 dat de brief aan Kolosse ook in Laodicea gelezen moet worden en de brief aan Laodicea ook in Kolosse. Kolosse en Laodicea lagen zo’n 25 km. van elkaar af.

Rijkdom

De Efezebrief wordt wel ‘een brief van rijkdom’ genoemd. Het is bijna duizelingwekkend wat hier geschreven wordt (lees bijv. 1:3-14) over het werk van Christus en het gevolg daarvan voor iedereen die in Hem gelooft. Wat een zegeningen zijn er beschikbaar voor zondaren zoals u en ik!

Toen ik de brief las en herlas, moest ik denken aan de situatie in veel Afrikaanse landen. Een groot deel van de lokale bevolking daar moet zich met een minimum aan middelen in leven weten te houden, terwijl de bodem enorme schatten aan delfstoffen bevat. Veel Afrikaanse gezinnetjes leven letterlijk op een goudmijn, maar kunnen er niet bij. De aanwezigheid van al die rijkdom zal hun leven niet veranderen, tenzij ze daarbij geholpen worden... Zo is het ook bij de zegeningen die we in Christus mogen ontvangen. Alleen het weten is niet voldoende. Geloof en gehoorzaamheid, rechtvaardiging en heiliging, zijn nodig om uit deze rijkdom te leven (1:13; 4:1).

Als we het beeld van de bodemschatten even vasthouden, dan zien we dat de Efezebrief

- je bewust maakt van de rijkdom die er beschikbaar is
- je laat zien dat je zelf niet in staat bent om deze rijkdom in bezit te nemen
- je erop attendeert dat er iemand is die alles voor je over heeft en jou deze rijkdom wil geven
- je voor de vraag plaatst of je deze Persoon wilt vertrouwen en van Zijn aanbod gebruik wilt maken
- je bewust maakt van wat je door toedoen van deze Persoon allemaal gekregen hebt
- je leert hoe je deze Persoon steeds beter kunt leren kennen
- je duidelijk maakt dat door deze nieuwe situatie je leven kán en ook móet veranderen
- je ervoor waarschuwt dat er iemand is die je deze rijkdom misgunt en die zal proberen om je weer in armoede te laten leven

Thema's en voorstel bijbelstudies

De thema's die hierboven naar voren komen, vinden we allemaal terug in de Efezebrief.

- Onze positie zonder Christus
- Het werk van Christus voor zondaren
- De overgang van het oude naar het nieuwe leven

- De rijkdom in Christus, het gezegend zijn met Hem in de hemelse gewesten
- Het groeien in de kennis van Christus en deze rijkdom
- Het wandelen naar de nieuwe situatie en concrete aanwijzingen daarvoor
- De strijd die op dit nieuwe leven afkomt en hoe we daar mee om moeten gaan

In de onderstaande indeling komen deze thema's allemaal aan bod.
Van harte aanbevolen om eens uit te proberen met je bijbelkring.

Hoofdstuk 1-3 – de basis

- Onvoorstelbaar gezegend – over de zegeningen in Christus (1:3-14)
- De noodzakelijke start – over het levend gemaakt worden met Christus (2:1-10)
- Soli deo gloria – over groeien in het getuigenis en het kennen van Christus (3:8-21)

Hoofdstuk 4-6 – de praktijk

- Samen dienen en groeien – eenheid en verscheidenheid in het lichaam van Christus (4:1-16)
- Aan de vruchten ken je de boom – het nieuwe leven in navolging van Christus (4:17-5:21)
- Getuigen op je plek – over relaties als beeld van een hogere werkelijkheid (5:21-6:9)
- *aanwijzingen voor het gemeenteleven, gezinsleven en de persoonlijke wandel* -
- Weten, geloven en standhouden – het krachtig staan in de geestelijke strijd (6:10-20)

Wandelen

Zeven keer komen we in de Efezebrief het werkwoord 'wandelen' tegen.

- 'Want wij zijn Zijn maaksel, geschapen in Christus Jezus tot goede werken, welke God voorbereid heeft, *opdat wij in dezelve zouden wandelen*'. (2:10)
- 'Zo bid ik u dan, ik, de gevangene in den Heere, dat gij *wandelt waardiglijk der roeping*, met welke gij geroepen zijt'. (4:1)
- 'Ik zeg dan dit, en betuig het in den Heere, dat gij *niet meer wandelt, gelijk als de andere heidenen* wandelen in de ijdelheid huns gemoeds'. (4:17)
- 'En *wandelt in de liefde*, gelijkertwijls ook Christus ons liefgehad heeft, en Zichzelven voor ons heeft overgegeven tot een offerande en een slachtoffer, Gode tot een welriekende reuk'. (5:2)
- 'Want gij waart eertijds duisternis, maar nu zijt gij licht in den Heere; *wandelt als kinderen des lichts*'. (5:8)
- 'Ziet dan, hoe gij *voorzichtiglijk wandelt*, niet als onwijken, maar als wijzen'. (5:15)

Het 'wandelen' heeft alles te maken met het gaan leven zoals de Heere dat bedoeld heeft. De verlossing door Christus, zoals die in hoofdstuk 1 en 2 beschreven wordt, is daarvoor de basis. Zonder redding kun je niet gaan wandelen in de werken die God voorbereid heeft (2:10). Eerst moet de basis gelegd worden in ons leven, namelijk dat wij Christus mogen kennen als onze Redder. Dit zal ook een van de eerste vragen zijn die vanuit de bijbelstudies op ons af komt.

Paulus gaat er in deze brief van uit dat de lezers de Heere Jezus hebben leren kennen als hun Redder en hij vestigt daarom de aandacht op een onderwerp wat minstens zo belangrijk is: het leven met de Heere, het wandelen naar je roeping (4:1). Het is voor Paulus niet meer dan logisch dat iemand die de Heere heeft leren kennen, ook daarnaar gaat leven. Het nieuwe leven moet een uitwerking krijgen tot in alle facetten van ons bestaan. De rechtvaardiging en de heiliging horen bij elkaar. Het tweede is een logisch gevolg van het eerste; niet omdat wij zo gedisciplineerd en standvastig van aard zijn, maar omdat Gods Geest in ons wil wonen en werken.

Van weten moet het komen tot geloven en van geloven tot wandelen. En waar het wandelen plaats vindt, zullen we ook merken dat er strijd op af komt en dat we daarin moeten standhouden.